

[Formanden.]

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til Udvalgets Ordfører.

Ordføreren (Effersøe): I Anledning af, at 15de tingvalgte Medlem (Tvede), som i 1928 blev tingvalgt af det konservative Folkeparti, er afgaaet ved Døden, har Spørgsmaalet om Godkendelse af et nyt Medlem i hans Sted foreligget til Behandling i Udvalget til Valgs Prøvelse, og jeg skal herom berette: Protokollen over det den 15. August 1928 afholdte almindelige Valg til Landstinget i Henhold til Grundlovens § 36 udviser, at Formanden i Bestyrelsen for den danske Kødstadforening, forhenværende Landstingsmand, Sparekassedirektør Oluf Jensen, Nykøbing F., er valgt til Stedfortræder for den afdøde. Da Hr. Oluf Jensen i Skrivelse af 10. ds. til Landstinget har meddelt, at han modtager Mandatet, og da der ikke foreligger nogen Indsigelse eller nogen som helst Tvivl om Valgbarheden, tillader jeg mig i Henhold til Udvalgets Vedtagelse og paa dettes Vegne at indstille, at han godkendes som Medlem af Landstinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Sparekassedirektør Oluf Jensen som Medlem af Landstinget

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Enerets-Benævnelse for særlig Uddannelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3333, Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 136).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Stensballe: Det Lovgivningsomraade om Enerets-Benævnelse for særlig Uddannelse, hvormed vi nu her skal beskæftige os, har adskillige Landes Regeringer og lovgivende Forsamlinger beskæftiget sig med forud for os, og i flere Lande er der tilvejebragt en Lovgivning paa dette Omraade. Den Betænkning, der er vedhæftet Lovforslaget, giver Oplysning herom, og efter denne er Betegnelserne „Ingeniør“ og „Arkitekt“ ved Forordning eller Lov beskyttet i Østrig, Ungarn og Italien. I

Tyskland er der udarbejdet et Lovforslag i saa Henseende og i Norge ligeledes.

Om Grundene til, at denne Lovgivningsvirksomhed er paabegyndt, foreligger der intet oplyst, men det ligger nær at antage, at det er den mægtige tekniske Udvikling i den sidste Menneskealder, ikke mindst i de to sidste Tiaar, der har bevirket, at Sagen er blevet fremmet. De tekniske Konsulenter og Ledere bør være i Besiddelse af den bedst mulige tekniske og videnskabelige Uddannelse, og Almenheden har Interesse i, at den Uddannelse, de har faaet, betegnes paa utvetydig Maade, saaledes at de Borgere og de Virksomheder, som lægger Vægt paa at faa Vejledning og Støtte hos de teoretisk bedst uddannede og hos dem, der paa Grund af deres Uddannelse og indvundne Erfaringer tillige i praktisk Henseende er de bedste, ikke paa Grund af manglende Sikkerhed i Betegnelsen skal være udsat for at komme til at henvende sig til mindre kvalificerede.

Ogsaa her i Landet er Spørgsmaalet om en særlig Lovgivning angaaende disse Forhold taget op for adskillige Aar siden — jeg skulde mene for ca. 10 Aar siden — af de Foreninger, der er interesseret deri, specielt „Dansk Ingeniørforening“ og „Akademisk Arkitektforening“, hvis Medlemmer ogsaa har en vis personlig Interesse i en utvetydig Betegnelse.

Man bør paaskønne det Arbejde, der er gjort i Ministeriet, ikke mindst Undervisningsministeriet, Handelsministeriet og Statsministeriet, og tillige af Uddannelsesanstalterne for, at man kan faa en tilfredsstillende Ordning af Sagen, baade af Hensyn til de Samfundsinteresser, der knytter sig til de her omhandlede Forhold, og til de paagældende Personer, som dels selv har haft meget store Udgifter til deres Uddannelse, dels gennem Statsmidler har nydt godt af Undervisningen paa Undervisningsanstalter, som Tilfældet er.

Det er, som jeg udtalte, et ret nyt Omraade, vi her skal til at lovgive paa. Hidtil har der nærmest kun været lovgivet for deres Vedkommende, som Staten har givet Eneret paa Udførelse af visse Virksomheder i Samfundets Interesse. Lovforslaget handler ikke om Eneret paa Udførelse af visse Forretninger og Udøvelse af visse Virksomheder, men alene om Eneret til at faa udtrykt, at den og den har faaet en ganske speciel Uddannelse og har bestaaet en vis offentlig Prøve, ikke af Hensyn til de paagældende Personers Interesser, men af Hensyn til de Samfundsinteresser, der er forbundet dermed. Dette